

5 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. (†1000)

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^ϕ ευ
^ϕ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
^Γ
ου ^ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν εν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
^Γ
ρι ου ^ϕ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

^{Γα} ^{Πα}
υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω
^{Γα}
τα ε πι γει ει α ^ϕ ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Την εν σαρ κι ζω η ην σκ κα τε πλα α γη σαν
 Αγ γε λων τα γ μα τα α πως με τα σω ω μα τος προς α
 ο ρα τς συμ πλο κας ε χω ρη σας πα αν ευ φη η με
 και κα τε τραυ μα τι σα ας των δαι μο νων τας φα α λα γ
 γας ο θεν Α θα να σι ι ε ο Χρι στος σε η μει ψα
 το πλσ σι αις δω ρε αις δι ο Πα τερ πρε σβευ ε
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η
 μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε
 νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Xρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των
 κε κοι μη με ε νων ο πρω το το κος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
 τε ε λυ υ σε

Δόξα.

Σαρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε

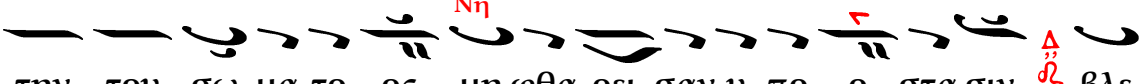
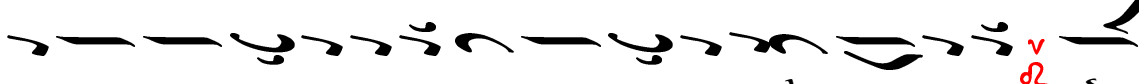

Πα
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
Γα
 και τον αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας u q της αρ
Πα Γα
 χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος π q ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι Γ ρ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

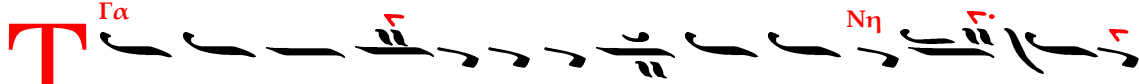

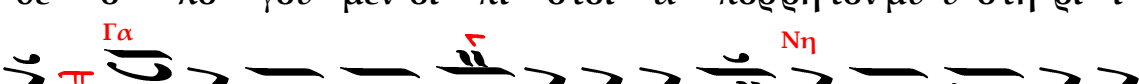
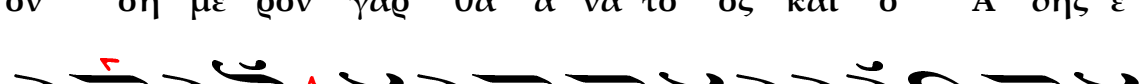
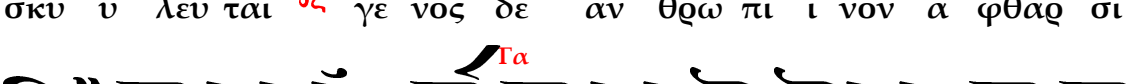
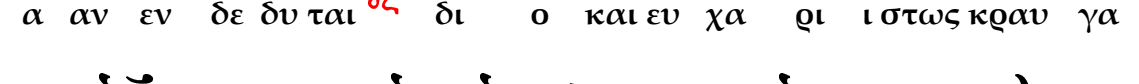
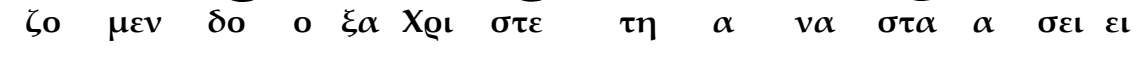
Γα Nη Γα
T ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
Nη Πα
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου Δ ρ ο Γα
π q
 βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε
Γα Nη
 ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
Δ ρ σ
 ον τι δε ο νο μα σω σε α πο ρω ω και ε ξι
φ Γα
 σταμαι ν ρ δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
Γ ρ ρ ρ
 η κε χα ρι τω με νη

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Γα Nη Γα
T ο α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
Nη Δ ρ φ
 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε

 αυ τον καταπλαγεις ο Αδησεπωδυρεετο ^{Γα} _{π 9} τρεμω

 την του σωματοος μηφθαρεισανυποοστασιν ^{Νη} _{Δ 2} βλε

 πωτον αοραατονμυστικωσπολεμουνταμε <sup>ν 2 δι

 ο και ους κατεχωκραυγαζουσιδοξαΧριστετη α

 νασταασειεισου _{Γ 22}</sup>

Δόξα.

Tο ακαταληπτον της σταυρωωω

 σεως και ανερμηνευτον της εγεερσεως ^{Γα} _{Δ 2}

 θεολογουμενοι πιστοι απορητονμυστηρι

 ον ^{Γα} _{π 9} σημερον γαρ θαα να τοος και ο Αδησε

 σκυυλευται <sup>Δ 2 γενοσδε ανθρωπιι νον αφθαρσι

 α αν εν δεδυται <sup>ν 2 ^{Γα} δι ο και ευχαριιστως κραυγα

 ζομεν δοοξαΧριστετη ανασταασειει

 σου _{Γ 22}</sup></sup>

Και νυν. Θεοτοκίον.

Tον ακαταληπτον και απεριιγραπτον ^{Γα} _{Δ 2}

 τον ομουσιον Πατρι και Πνευματι ^{Νη} _{Δ 2} ^{Πα} εν τη

γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ ^π₉

^{Γα} μι αν και α συγ χυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει αν ^{Νη}

^Δ₂₂ εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα ζε

^{Γα} σθαι ^ν₂₂ δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι ^υ₉ και

αι ρε η Κε χα ρι τω με νη ^Γ₂₂

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̄ β̄ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^ν₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ₉

Των α γγε λων ο δη η η μος ^ν₂₂ κα τε

πλα γη ο ρω ων σε ^ν₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα ^υ₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^ν₂₂

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^ν₂₂ και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ⁶₉ και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^υ₉

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^ν₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυσι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u₉ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι ^u₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε ^{v'}₂₂ θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε ^u₉ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{u q}

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θς ς ς ς σαι ^v ²² προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ ^{u q} ε νη χεν το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^v ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^{u q}

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε ^v ²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^{u q} την Α γι αντρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^v ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^{u q}

Kαι νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^υ₉

Z ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^{ν'}₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^υ₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^{ν'}₂₂ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρωπος ^υ₉

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη

λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη

λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^{π'}ϛ **Κε ρ**

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σς ^υ₉

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τθ θαναα
τθ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τθ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς τομνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι

και ωματα σα^{u q}

Μυροφοοροι γυναιαι κες με τα μυρων

ελθθσαι προς το μνηημα σα Σωτηρ^{u q} εν η χθθν

το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθε γγο με εν τι με

τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξα νε εστη τθ μνηη μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υιω^{v' z} και Αγιω Πνευμα

τι^{u q}

Προσκυνηθμεν Πατε ερα και τον τθθτθ

Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι

αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις

Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρωω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' z} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' z} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ΄.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου!

ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϝ

Ἀντίφωνον Α

Τ ἡν αἰ χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
Βα βυ λω ω νος ^{π ρ} κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
κυ σον Λο γε ^{ρ 22}

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οις ^{π ρ} θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας ^{ρ 22}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{υ ρ} και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^{π ρ}

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^{π ρ} εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^{ρ 22}

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κοπιω μεν την δε ψυχην σκεπον

τος ου δεις ημων πορθειται αι την πολιιν

Του καρπου ου της γαστρος τω πνευματι υιο ποι

ητως σοιτω χριστω ως Πατρι οι Αγιοι παν το τε

εισι

Δοξα Πατρι και Υιο και Αγιο Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Αγιο Πνευματι εν θεω ρηται πασα

αγιο ο της σοφια ουσι οι πασαν γαρ

κτιιισιν αυτω λατρευσωμεν Θεος γαρως Πα

τρι τε και λογω

Ἀντίφωνον Γ'

Οι φοβουμενοι τον Κυριον μακαριοι τρι

βους βαδιουνται των εν των φαγονται ζωη

ραν γαρ παγκοπιαν

Κυκλωτηςτραπεζηςσουευφρανθητικαθορων
σουποιμενααρχαταεκγοναφεροντα
κλαδουσαγαθοεργιας

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιωΠνευ
ματικαινυνκαιαικαιειςτουςαιωναστωναι
ωνωναμην

ΑγιωΠνευματιοπασπλουτοςτηςδοξης
εξουχαρισκαιζωηπασητηκτιισει
Πατριγαρ ανυμνεταικαιτωΛογω

Τὸ Προκείμενον.

ΕιπατεεντοιςεθνεσινοτιΚυρι
οςεβασιλευσεκαιγαρκατωρθωσεται
νην ητισουσαλευθησεται

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ΕιπατεεντοιςεθνεσινοτιΚυρι
οςεβασιλευσεκαιγαρκατωρθωσεται

νην η τισου σα λευθη σεται

Στίχος β΄. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Εἰ πατε ἐν τοῖς ἐθνεσιν ὅτι Κυρι

ος ἐβασιλευσε και γαρ καταρωθη σετηνοι κου με

νην η τισου σα λευθη σεται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Παα σαπνο η αι νε σα τωτον Κυριον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνε σαα τω πνο η η η πασα τον

Κυρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑθθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κεδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η̄ μου ελε η̄σον με ο Θεος κατα
το με γα ελεος σου και κατα το πληθος των οικτιρωων σου εξαλειφοντο ανομημα μου

Επι πλειον πλυνον με απο της α νο μι ι
ας μὲ και απο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μὲ γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μὲ νω πι ον μὲ στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδὲ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μὲ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ς

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

μυ
Μηαπορησηςμεαποτπροσωπασε και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

μυ
Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσε καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με
Διδαξωανομουςταςοδωσε καιαση
βειςεπισεεπιστρεψεσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιαςμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνησε

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγγελειτηναινεσινσε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς Δ και ε λε η σον με ο θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην Ζ' Ταις της Θεο το οκθ πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μδ

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ἐκ τοῦ Ὁσίου εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν
 συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι

δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτός φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας γεγονῶς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὤφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστάς τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφρουν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Δόξα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσει τὸν ἔπαινον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερεώσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεόν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὀμήλικας τῶν παιδῶν ἀθροίζων, καὶ χορεῖαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθνῶν ἐξαιρούμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας ἔρωτι βληθεῖς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνῃ θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφή, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Δόξα.

Ἰστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείου, ἤχθῃς λιμένας μακάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεῖς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστροῦ σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν τὴν φύσιν μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀϋλῶν οὐσιῶν θεωρὸς ἄριστος, καὶ πρακτικὸς ὑφηγητῆς παναληθέστατος, ἀνακράζει σοι ἡ ποιμνη σου θεορῶν· Μὴ ἐλλείπῃς ἰκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθέν σου τὴν κλῆσιν, εἴληφὼς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκκληρώσω· μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν γέγονας, τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος·

χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνῶρισμα·

χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς·

χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.

Χαίροις νοῦς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων·

χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθροίσας.

Χαίροις δι' οὗ ἡσχύνθησαν δαίμονες·

χαίροις δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου·

χαίροις σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων.

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μητέρα Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίριμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. (†1000)

Στίχ. Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·

Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κὰν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,

Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἐξάδι,

Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον· ἄγον νόες ἄστῳ Θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστήρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκῶς καὶ τοιαῦς δε ρίζουχίας εὐγενοὺς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν ἀναγωγήν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητεῖαν ἐκδίδοται. Ὡν εἰς γεῦσιν ἐλθῶν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἔνθεν τοι καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλῃται· τὸ μὲν, ὑφ' ἐτέρων αὐτὸς διδαχθεῖς· τὸ δέ, καὶ διδάξας συχνούς. Νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιοῦμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται.

Ἦρος δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, καθηγούμενον ἔχον Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστὴν καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς οὐράνιον πολιτεῖαν ἰθύνοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος καὶ τὴν Ἀθανασίου κλησὶν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον), πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις

ὑπερεβάλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρύχων καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθω μεταχωρεῖ. Ὅρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διήκον, ὡς αὐχὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γέροντί τινι μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικοὺς ἰδρῶτας ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὅρους ἐπιδημεῖ· καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμφαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο· κελλία τε πλείστα καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου, βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπεύγετο. Ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δέ, κατασπασθέν, σὺν ἑτέροις ἐξ τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκειος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργῶν θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς καὶ ἔργοις καὶ προοράσεσι παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντας τε κατὰ θάλατταν τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηί. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίου περιτεθέντος, ὃ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐνεβέβαπτο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλείστα τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ. (ἰ' αἰ.)

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα,

Ἐτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὅς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοὺς καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντας ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιῶν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπῆλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατάκειται λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς Κυπριανὸς ὁ νέος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αχοθ' (1679), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Κυπριανὸς ἀγάπη πεφλεγμένος,

Ἐγείτο πάντως ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Στεφάνου, ἐπισκόπου Ῥηγίου τῆς Καλαβρίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Σουέροῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν γυναικῶν Ἄγνης, Φηλικιτάτης καὶ Περπετούας. (α' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἄννης ἐν Ῥώμῃ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ διακόνου ἐν Ἱερουσαλήμ. (†451)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μορβέννης (Morwena), πολιούχου Λογμορβέννης (Morwenstow) Ἀγγλίας. (7 αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ, πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (1422)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μϑ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σε στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

Τ ην ^{B8} α νε [♯] ξι [♯] χνι [♯] α ^M ςον [♯] θει [♯] αν [♯] β8 λην [♯] της ^{B8}
 εκ της Παρ [♯] θε [♯] ε [♯] ν8 [♯] ς [♯] σαρ [♯] κω [♯] σε [♯] ως [♯] σ8 [♯] τ8 [♯] υ [♯] ψι [♯]
 στ8 ^M ο [♯] ο [♯] προ [♯] φη [♯] της [♯] Αβ [♯] βα [♯] κ8 [♯] μ [♯] κα [♯] τα [♯] νο [♯] ων [♯] ε [♯]
 κραυ [♯] γα [♯] α [♯] ζε ^{B8} [♯] δο [♯] ξα [♯] τη [♯] δυ [♯] να [♯] μει [♯] σ8 [♯] Κυ [♯] ρι [♯] ε [♯]

ὠδὴ ε'

Ε ^{B8} ξε [♯] στη [♯] τα [♯] συμ [♯] πα [♯] ντα [♯] ε [♯] πι [♯] τη [♯] θει [♯] α [♯]
 δο [♯] ξη [♯] σ8 [♯] συ [♯] υ [♯] γα [♯] αρ [♯] α [♯] πει [♯] ρο [♯] γα [♯] με [♯] Παρ [♯] θε [♯] ε [♯]
 νε [♯] ε [♯] ε8 [♯] ς [♯] ης [♯] εν [♯] μη [♯] η [♯] τρα [♯] των [♯] ε [♯] πι [♯] πα [♯] αντων [♯]
 Θε [♯] ον [♯] και [♯] τε [♯] ε [♯] το [♯] κας [♯] αχ [♯] ρονον [♯] Υι [♯] ον [♯] πα [♯] σι [♯]
 τοι [♯] οις [♯] υ [♯] μν8 [♯] σι [♯] σε [♯] σω [♯] τη [♯] ρι [♯] ι [♯] αν [♯] βρα [♯] βευ [♯] ς [♯]

σα

ὠδὴ ς'

Τ ην [♯] θει [♯] αν [♯] ταυ [♯] την [♯] και [♯] παν [♯] τι [♯] μον [♯] τε [♯] λ8 [♯] ν [♯] τες [♯] ε [♯] ορ [♯]
 την [♯] οι [♯] θε [♯] ο [♯] φρο [♯] νες [♯] της [♯] Θε [♯] ο [♯] ο [♯] μη [♯] το [♯] ρος [♯] δευ [♯] τε [♯] τας [♯]
 χει [♯] ρας [♯] κρο [♯] τη [♯] σω [♯] μεν [♯] τον [♯] εξ [♯] αυ [♯] της [♯] τε [♯] χθε [♯] εν [♯]
 τα [♯] Θε [♯] ον [♯] δο [♯] ξα [♯] ζον [♯] τες [♯]

ὠδὴ ζ'

Ο ^{B8}υκ ε λα α τρεευσαν ^πτη κτι σει οι οι θε ο
φρονες ^βπα ρα τον κτι ^βσαν τα ^βαλ λα πυ ρο ος
α πει λην ^βαν δρει ως πα τη ^βσαντες ^βχαι ροντες ε ψαλ
λον ^βΥ περ υ μνη η τε ^πο των πα τε ρων Κυ ρι
ος ^βκαι Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ^{B8}αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ^βο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το ^β
το τε με εν τυ πς με νος ^βνυν δε ε νερ γς με ε
νος ^βτην οι κς με νην α πα σαν ^βα γει ρει
ψα αλ λς σαν ^βτον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα ^βκαι υ πε ρυ ψου ου τε ^βεις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ Bx
 Με γα λυ νει η ψυ χη μϑ τον Κυ ρι ον ε
γ

και η γαλ λι α σε το πνευ μα μϑ Δ
δ ε πι τω

Θε ω ω τω ω σω τη ρι μϑ ε
γ

T Bx
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
γ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ε
γ

2 χ Bx
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δϑ λησ αυ τϑ ε
γ ι δϑ γαρ α πο τϑ νυν μα

κα ρι χ ε
γ σι με πα σαι αι γε νε αι ε
γ

T Bx
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
γ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ε
γ

3 χ Bx
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ **K**α θει λε δυ να στα σα πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ ςν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι
σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ
ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ΄.

Ἦχος Βου-Ϟ

Τ αἰς ἀρεταῖς ἀστράψαντες ἰδω
μεν ἐπιστάτας ἐν ζωῆφορον
μνημηματιανδρας ἐναστραπτῶσαις ἐ
σθησεσι Μυυροφοοροις κλινωσαις εἰς γην
οοοψιν τσουραωνδεσποζον
τος ἐγερσιν διιδαχθωμεν και προς ζωη
ηηηην ἐν μνημειωδραμωμεν συυντω
Πεετρω και τοπρααχθε ἐν θανμαασαν
τες μεινωμεν Χριστον βλεεεψαι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Ϟ

Ω σθηλαυγης ἀνετειλας ἐκκλιμαατων
Εωας φαεσφορος και Εεσπεριων
μερη Αθανασιεε Εφωωτισασων αρετω
ωνλαμπροοτησιν αλλαμηπαυσηηπρεσβεευων

υ περ τὸ κο σμ δ Κυ ρι ι ω ω

Θεοτοχίον.

Π α νευ α γης Παν τα νασ σα ι ι κε σι ι αις

τὸ σὺ τι μι ω τα τὸ Α θα α να σι ι δ

φυ λατ τε την ποιμνην σὺ δ α προ ος ψαυστον πα σης ε να

αν τι ο ο τητος δι α παν τος σε ε υ μν δ σαν

την προ στα σι α αν τὸ κο ο σμ δ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τουν

Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι

νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις

σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη

εσ ται πα σιτοις ο ο σι οισ αυ τε

Δευ τε παν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τε

Δι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ

λα κες σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου

πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ νη σαυ τε

X^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

^{Πα} στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Γα} Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^{u q} ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^{u q} τοις ι μα τι οις

^{Πα} ε ξα στρα πτον τα και λε γο ον τα ^{Γα} τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γε ρ

ται ^{u q} κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^Γ

Στίχ. δ'. Αινειτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος ^{u q} αι νει τε αυ τον ^χ

^{Πα} εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^{π q}

E^{Γα} ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων ^{u q} σω τη ρι αν

^{Πα} τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ^{Γα} ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μα ρ τη τον ε

λε η σον η μας ^Γ

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλὴν Νη ς

^χ **A**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε αι ^χ

νει τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω
Τι μι ος ον τως ο θα νατος τσ ο σι ς
 Χρι στε ε ναν τι ον σσ πε φυ κεν ι δσ γαρ α νε
 βλυ σεν εκ πο δος ο θε ρα πων σσ πη γην αι
 μα α των και με τα θα να τον παν τοι ας νο ο σσς
 α πο δι ω κσ σαν και αι φυ γα δευ ς σαν πο
 νη ρι ας πνευ μα τα οις ε τι ζων αν τι πα ρε τα
 ξα το και με χρις αι αι μα τος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μσ
 πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Πη γην θαν μα των α νε δει ξε και πο τα μον δω
 ρε ων την σο ρον των λει ψα νων σσ τοις βρο τοις ο Κυ
 ρι ος Α θα να σι ε παν σο φε τυ φλοις το
 βλε ε πειν αυ τη δε δω ρη ται ε λε φαν τι ι

δα λεπραν ε καθηρε σου νεχο με νες τε α
Πα
καθαροις πνευμασιν εκ της αυτων ε ξισιας ρυ
ε ται και σωφρο νδ ντας ποι ει

Μακαριος ανηρο φοβμενος τον Κυ
ριον εν ταις εν το λαις αυτθ θεληησει σφο
δρα

Χαιροις Ασκη των α γλα ισμα των Μο να ζον
των αστη των Ποι μενων το καυχημα Πατερ Αθα
νασιε των Οσιων ομοσκη νε χαιρεα
γαα πης και σωφρο συ νης πη γη χαιρε Τρι
ααδος το κατα γω γιον χαι αι ρε λαμ προ
τα τε λυχ νε δια κρι σε ως χαι ρε κανων α
ρε των ευθυ τα τε και στηλη ε εμ ψυ χε

Τιμιος εναντιον Κυρι ο θα να

τος τὸ Ο σι ὀ αυ τὸ

Π α τερ σο φε Α θα να σι ε α πο παι δος

τω Χρι στω σε αυ τον α να θε μενος τὸ α γι ὀ

Πνευ μα τος α να δε δει ξαι ορ γα νον βι ω και

λο ο γω κα λω πι ζο με νος και μο να ζο ον

των α στη ρει κνυ με νος ω ω τισ ι σχυ σει σθ

ε ξει πειν τα σκα μμα τα και τας πολ λας α μοι βας

και χα ρι τας δι ων ε ξη η στρα ψας

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ο ρ θρος η η η η ην βα α α α θυς και αι

Γυ ναι κε ες η η η λ θον ε πι το μνη η η μα α α

α α σου ου Χρι ι ι στε α λ λα το σω ω μα

ὀ ὀ ὀ χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με νο ο ον

α α α αυ ταις δι ο α πο ο ο ρου ου με ε ε

ναις ^{B8} οι ταις α στρα α πτου ου ου σαι αις ε σθη η
 η η η η η η η σε ε ε ε ε σι ιν ε ε ε ε
 πι ι ι ι στα α α α α αν τες τι ι ι τον
 ζω ω ων τα με τα α α α των νε ε κρω ω ω ων
 ζη η τει ει ει ει τε ε ε ε ε λε ε ε
 ε γον η γε ερ θη ω ω ως προ ο ει ει ει πε
 τι αμνη μο νει ει τε των ρη μα α α τω ων α α
 αυ του οις πει ει σθει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε ε
 εν τα α α ε κη η η η ρυ υ υ υτ τον αλλ
 ε δο κει ει λη η η ρο ος τα ε ε ευ αγ γε ε
 ε ε λι ι ι ι α ου τως η η η η η η
 σαν ε ε τι νω ω θει εις οι Μα α α α θη η η η
 ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε ε ε δρα ο Πετρος
 ε δρα α με ε ε ε και ι ι δων ε δο ο ο
 ο ξα α σε ε ε Σου προς ε αυ το ο ο ον τα
 θα αυ μα σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε νε διαγαρ τῆ εκ σῶ
σαρκωθεντος οαδησηχ μαλωτισαι ο Α
δαμ ανακεκληται ηκαταρανε νε εκρω
ται η Ευαηλευθερωται ο θανατος τε
θαναατωται και η μεις ε ζωοποιηθημεν δι
ο ανυμνυτες βοωωμεν ευλογητος Χρι
στος ο Θεος ημων ο ουτως ευδοκησας δοο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ς

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δοξα εν υψι
στοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρω
ποις ευδοκια

Υ^{Γα} μνουου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ^υ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ ^{Γα} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ^{Γα} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρτι ι ας του κο σμου ^Γ₂₂

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ων του Πα τρος ^υ και ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρως α μην ^Γ₂₂

Κ^{Γα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ^υ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου ^υ ο τι συ ει ο Θε ος μου ^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^υ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως ^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινοντο ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε ^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^Π₉

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην ^Π₉

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Ἄσματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι ο
 ος ^{Γα} Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Πα} Α γι ος Α
 θα ^{Νη} α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο
 ον η η μα α α α α α α ας ^{Γα}

Σ ^{Γα} η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν ^{Πα} α
 σωμεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος ^{Νη} ^{Γα} ^{Γα} ^{Γα}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶρ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Νη}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

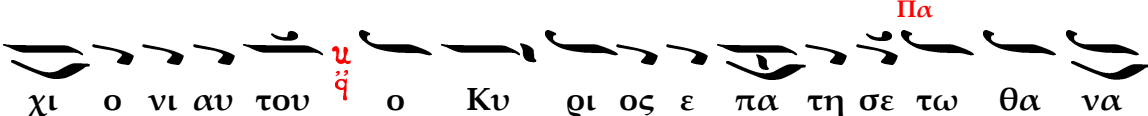

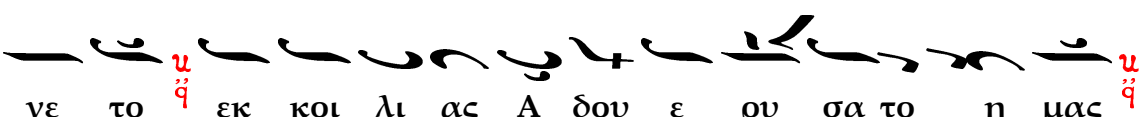

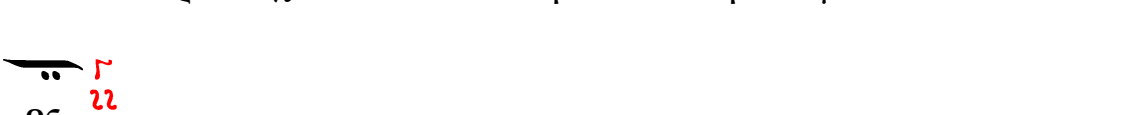
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

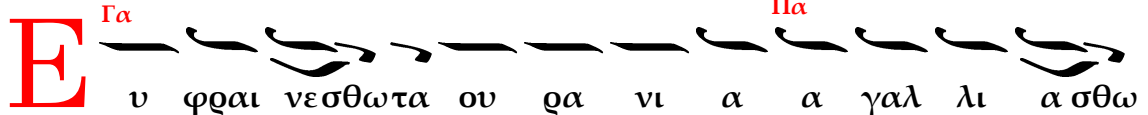

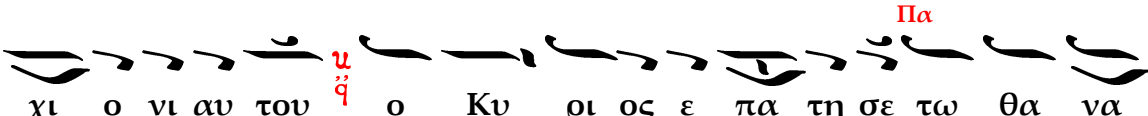

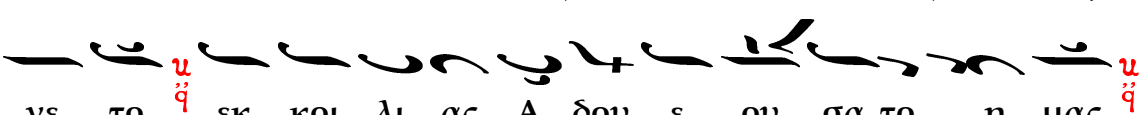

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

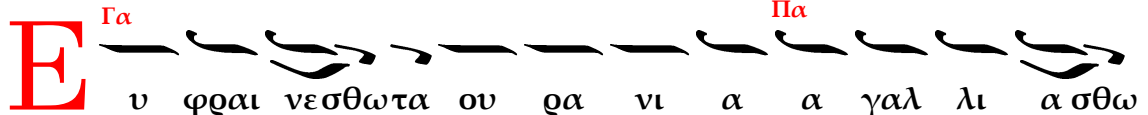

Ε Γα Πα
υ φραι νεσθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω
τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αυ του ^uο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να ^{Πα}

 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα}πρω το το κοστων νε κρων ε γε

 νε το ^uεκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^u

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

 ος ^Γ_u

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

E ^{Γα}υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω ^{Πα}

 τα ε πι γει ει α ^{Γα}ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αυ του ^uο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να ^{Πα}

 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα}πρω το το κοστων νε κρων ε γε

 νε το ^uεκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^u

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

 ος ^Γ_u

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος: ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

E ^{Γα}υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω ^{Πα}

 τα ε πι γει ει α ^{Γα}ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να

 α τω τον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε

 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο

 ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - Πα

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα - Πα

Ε υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος ^{Γα} ϕ

^{Γα} Τ ην εν σαρ κι ζω η ην ^{Νη} σκ α τε πλα α γη σαν ^{Πα}
^{Γα} Α γ γε λων τα γ μα τα α ^{Νη} πω ς με τα σω ω μα τος ^{Πα} προς α
 ο ρα τς συμ πλο κας ε χω ρη σας πα αν ευ φη η με ^{Πα}
^{Γα} και κα τε τραυ μα τι σα ας ^{Νη} των δαι μο νων τας φα α λα γ
 γας ^{Πα} ο θεν Α θα να σι ι ε ^{Πα} ο Χρι στος σε η μει ψα
 το ^{Πα} πλσ σι αι ς δω ρε αι ς δι ο Πα τερ ^{Πα} πρε σβευ ε
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η
 μων ^{Πα}

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Α γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροῖ και αι θα αυ μα τουρ
γοῖ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε
ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α να α α λε α α θα α να το

ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α

α α α α να α α λιε α θα να το ο ο

ο ο ος

E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α

α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ὁσίου (ιζ' Ιανουαρίου).

Προκείμενον τοῦ Ὁσίου καὶ Ἀλληλούια τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

T ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τϑ ο σι ι ϑ αυ τϑ

Τι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι

παν των ων αν τα πε δω κε ε μοι

Τι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τϑ ο σι ι ϑ αυ τϑ

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι

Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου ο θα να τος

τϑ ο σι ου αυ τϑ ϑ ϑ ϑ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. α' 11-19)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

Ἦχος ἰὸ Γα ϕ

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ^υ₉

ρου σαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^υ₉

και εις ^χ οι οι κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω
 ω σαι αι με ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α α α ²²

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

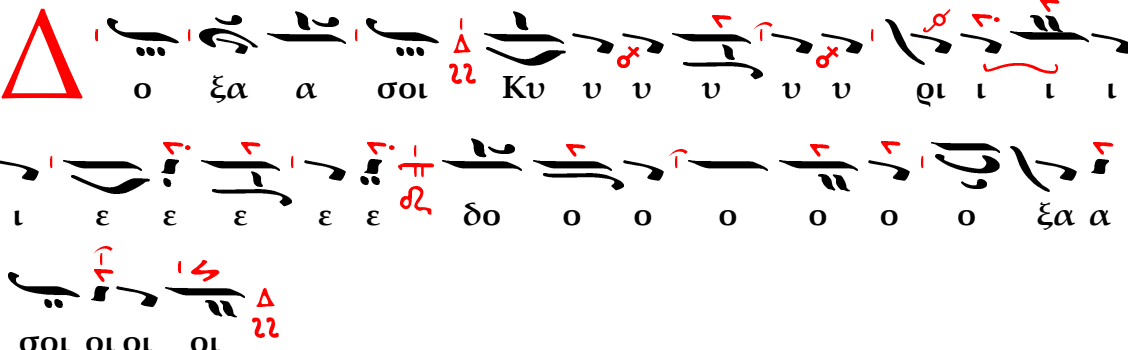
Κυριακῆς Δ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (ἡ 5-13).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς

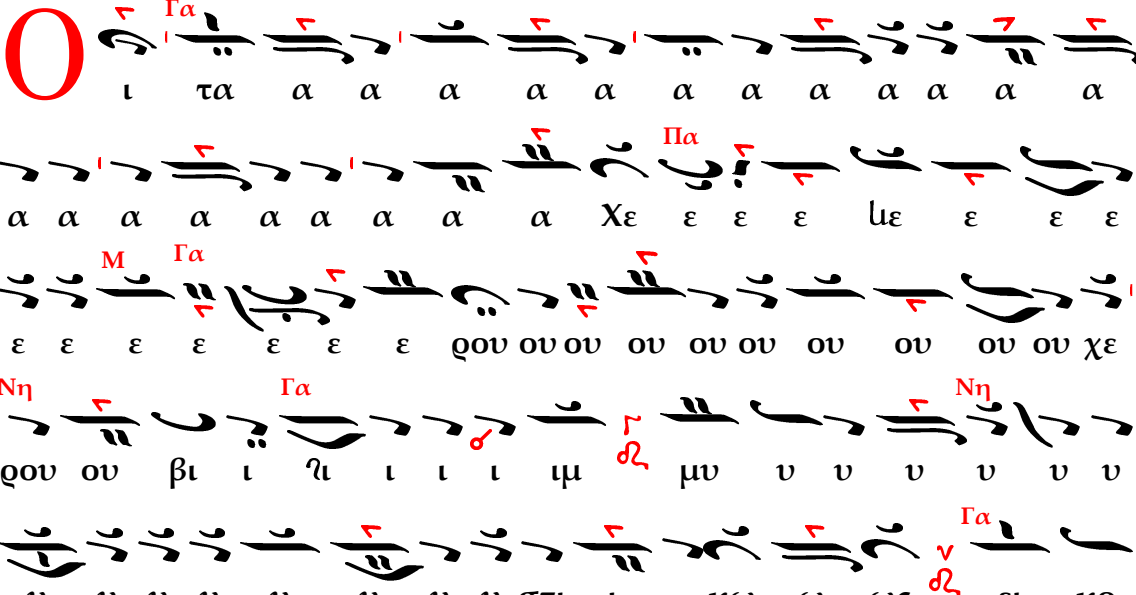
μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι Δ Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ἰὺ Γα ρ

 ι τα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι Δ ρ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α ρα α

α α αν ρ ρ

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε α α α ρα α α α α ρων ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ραι αι αι

α γ γε ε λι καις α ο ρα α τως δο ρυ φο

ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν Αλ λη λου

ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α ρ ρ

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ρ ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ρ ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϷ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϷ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϸ Ϸ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρός γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σσ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε Ευ λο

γϑ ϑ ϑ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ϑ ϑ με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϑ ϑ

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α ᾿ ἤ ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ᾿Ηχος Γα ρ

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε

ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α

ει μα α κα α α ρι ι ι ι ςο ον και

Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη

η τε ε ε ε ρα α τθ Θε ς ς ς η η η
 μων^δ την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρθ ς βι ι ι ιμ και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ^δ την α δι α
 α φθο ο ο ρως^{ζω} Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κθ ς ς σαν^ζ την ο ο ον τω ω ωως^μ
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον^{νδ} σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο^{νη} με ε
 ε ε ε εν^{γα}

Ἔτονίσθη κέ Ἰουνίου , α θ η ἠ ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

Ἦχος ἰὺ Γα ϕ

A^{νη} ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως
 α λη η η θω ω ως^{πα} μα κα ρι ι ζειν σε ε
 τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον^{νη} την α α

ει ει μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω
ω ω μη η το ο ον και μη τε ε ρα α τθ Θε ε
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την τι ι μι ι
ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ε ρϝ ϝ ϝ βιμ
και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγκρι ι ι ι τωστω ων
Σε ε ε ε ε ρα α α α φιμ την α α δι ι
α φθο ο ο ο ρωσ Θε ον Λο ο ο ο γο ον
τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ον τωσθε ο ο το
ο ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο
με ε ε εν

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ̣ Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θωσ μα κα
ρι ζει ει ει ει εν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
το ον και μη τε ρα τθ Θε ε ϝ ϝ η η μων
τη η η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν

τω ων Χε ε ρ ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τω σω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κϷ
 ς ς σα αν την ον τω σω Θε ο ο το ο ο ο
 ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

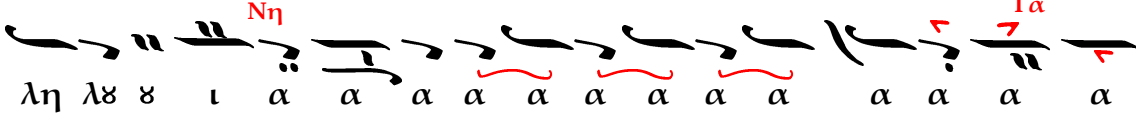
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα ρ

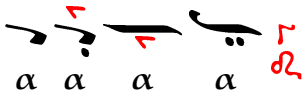
A Γα ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 α α α λε ε λε ρα α λε ρα ρα λε ε Αλ

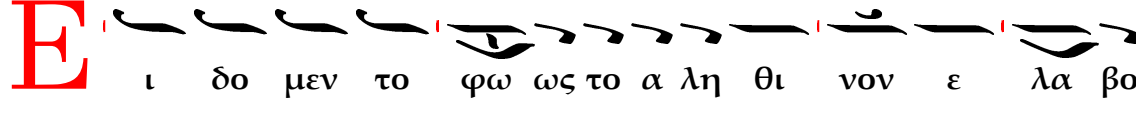
 λη λϝ ϝ ι α α α α α α α α α α α

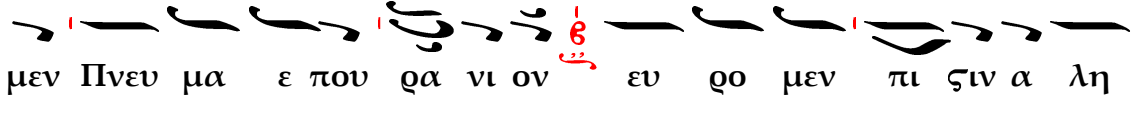
 α α α α

Ἦχος Δι-Θ

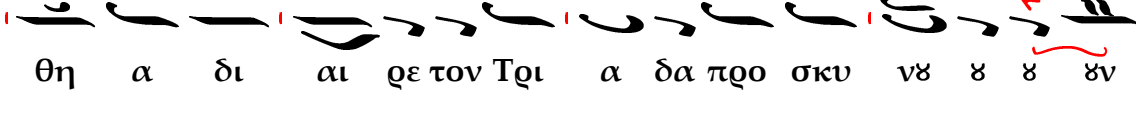
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

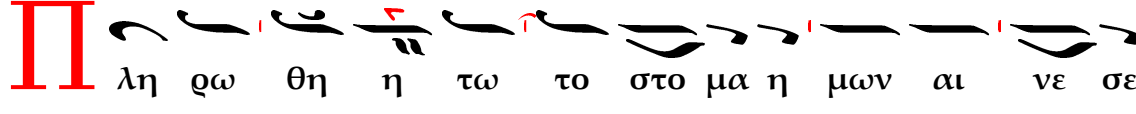
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν

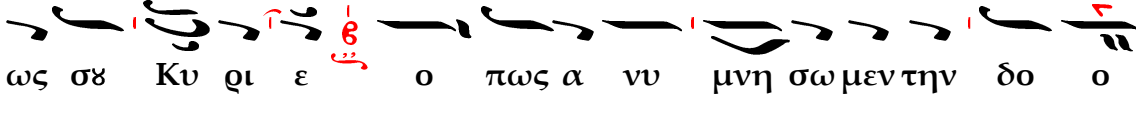
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

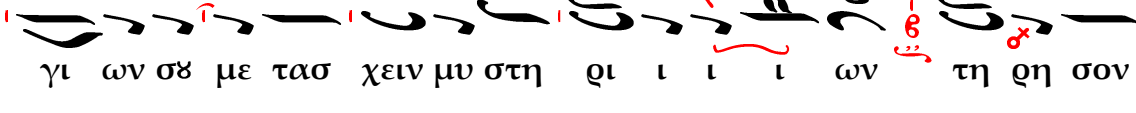
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

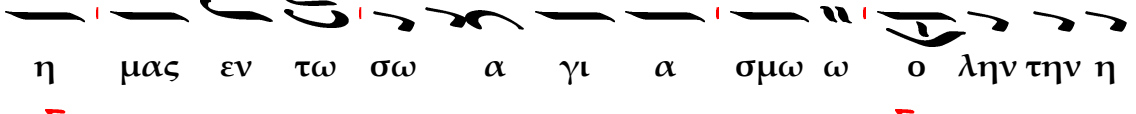
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

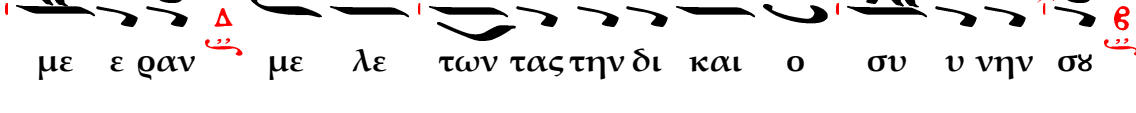
 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σϝ

 Α λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ι α Α λλη

λϝ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος